

<https://www.printo.it/pediatric-rheumatology/LT/intro>

Sisteminė Raudonoji Vilkligė

Versija 2016

5. 2 PRIEDAS. Naujagimių vilkligė

Naujagimių vilkligė – reta vaisiaus ar naujagimių liga. Ją sukelia per placentą pereinantys motinos autoantikūnai. Specifinių autoantikūnų (anti-Ro ir anti-La) turi maždaug trečdalis sergančiųjų SRV, tačiau dauguma mamų, turinčių šių antikūnų, jų neperduoda vaisiui. Kita vertus, moterys, kurios neserga SRV, gali pagimdyti vaikus su naujagimių vilklige.

Naujagimių vilkligė skiriasi nuo SRV. Pirmieji požymiai išnyksta savaime 3–6 gyvenimo mėnesį be liekamųjų reiškinių. Dažniausiai tai trumpalaikis bėrimas, atsiradęs kelios savaitės po gimimo ir paūmėjantis nuo saulės. Kitas požymis – kraujo ląstelių kiekio pakitimai, kuriuos parodo bendrasis kraujo tyrimas. Dažnai tai gana menkipakitimai, kurie praeina per keletą savaičių negydomi.

Labai retais atvejais sutrinka širdies veikla. Ultragarso tyrimu jau 15–25 nėštumo savaitę galima užfiksuoti itin retą pulsą. Kartais galima pradėti gydyti dar negimusį kūdikį. Jeigu mama jau turi vieną vaiką, kurio širdies veikla sutrikusi, tai tikimybė pagimdyti dar vieną su ta pačia problema siekia 10–15 procentų. Po gimimo tokiems vaikams dažniausiai reikia implantuoti kardiostimuliatorių.

Vaikai, sergantys naujagimių vilklige, auga ir vystosi normaliai. Jiems yra labai menka rizika vėlesniame amžiuje susirgti SRV.